

erkende, at Epidemiloven og andre Foranstaltninger, der ere trufne til Bekæmpelse af Difteritis og Strubehoste, have deres Betydning, tror jeg dog, man kan sige, at den væsentligste Nedgang skyldes det antidifteriske Serum. Udvalgets Flertal har altsaa ment at kunne anbefale dette Forslag, saa meget mere som det ikke er noget nyt Princip, vi komme ind paa her. Der har siden 1895—96 hvert Aar paa Finansloven været bevilget et Beløb til Fremstilling af antidifterisk Serum, hvilket saa er blevet uddelt gratis til Lægerne rundt omkring i Landet. Men det har vist sig, at paa Grund af de indskrænkede Lokaler kunde der ikke tilnærmelsesvis fabrikeres den Mængde Serum, der er nødvendig. Rundt omkring fra kom der Andragender om at faa Serum, som man maatte afslaa, og det er jo meget uheldigt for Patienter og Læger, naar de en Gang ere blevne vante til et Mittel og en Gang have faaet Tro paa det, saa ikke at kunne faa det. Lovforslaget blev altsaa fremsat for at raade Bod paa dette, og Udvalgets store Flertal tiltræder det. Det er imidlertid ikke Mening paa dette Institut udelukkende at fabrikere antidifterisk Serum. Man vil ogsaa der foretage andre Forsøg, muligvis fremstille forskellige Sera mod andre Sygdomme. Vi ere jo saa heldige under Professor Salomonsens Ægide at have faaet uddannet en hel Mængde dygtige unge Læger, som ere Bakteriologer og ganske sikkert paa et saadant Institut ville kunne gøre en hel Del gode og nyttige Forsøg, som ville kunne bringe dem selv og Landet Ære.

Der blev under første Behandling af denne Sag rejst forskellige Indvendinger imod Lovforslaget. Der blev navnlig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) rejst Indvendinger mod den valgte Byggegrund, det var en daarlig og usund Grund, mente han. I den Anledning har Udvalget ladet foretage forskellige Undersøgelser, og der er fremkommet adskillige Skrivelser, som ere aftrykte i Betænkningen, og som vise, at de Indvendinger, der ere rejste mod den valgte Plads, ere ubegrundede, at der ikke er noget i Vejen med Grunden derude, naar der bliver fyldt noget op. I det hele maa Stedet siges at egne sig godt til Formaalet.

Under Udvalgets Behandling har det ogsaa været under Overvejelse, om det ikke vilde være heldigere at slaa det nuværende bakteriologiske Laboratorium sammen med den Anstalt, der skal opføres til antidifterisk Serum, men Udvalget er kom-

met til det Resultat, at der ikke vil opnaas nogen Besparelse herved, at det tværtimod maaske vil blive dyrere, fordi der saa skulde bygges et nyt bakteriologisk Laboratorium, og det nuværende i enhver Henseende er godt.

Flertallet i Udvalget stiller nogle faa Ændringsforslag. Den væsentligste Ændring er, at man foreslaar, at der i Fremtiden skal tages Betaling for antidifterisk Serum. Udvalgets Flertal kan ikke erkende, at der er nogen speciel Grund til at udlevere dette Medikament gratis, naar man i det hele ikke hylder det Princip at udlevere Medicin gratis. Udvalgets Flertal anser det derfor for heldigt, om der blev taget en vis lav Betaling for Serum, som kunde bidrage med en passende Sum til Forrentningen af det ny Institut. En bestemt Pris for Serum har Flertallet ikke villet sætte, thi det antidifteriske Serum er af forskellig Styrke, saa man i hvert Fald var nødt til at fastsætte en Pris pr. Portion, man kan ikke sætte en Pris pr. Gram. Men de forskellige Portioner ere af meget forskelligt Omfang, eftersom de ere stærke til, og derfor har man ment, at det vilde være heldigt, som der staar i den ny § 4, at „Justitsministeriet bemyndiges til for et Tidsrum af indtil fem Aar ad Gangen at fastsætte den Pris, for hvilken det antidifteriske Serum skal sælges af Instituttet“. Saa ligger det altsaa i Justitsministeriets Haand at fastsætte den Pris, som det maatte finde passende. Man har tænkt sig, at denne Pris skulde være noget i Retning af $\frac{1}{4}$ af den Pris, der nu tages paa de tyske Fabrikker. Paa disse tages der en Pris af ca. 7 Kr. pr. Portion, og naar Forholdet er det, det er, at der i hvert enkelt Tilfælde af Difteritis helst skal bruges en 2—3—4 Portioner, bliver det en ret stor Udgift for den enkelte Patient. Men naar man gaar ned til ca. $\frac{1}{4}$ af denne Pris, vil det ikke være uoverkommeligt. Det er en Selvfølge, at Justitsministeriet ikke kan bindes til hvert Aar at skaffe en bestemt Sum ind. Det vil bero paa Epidemiernes Størrelse, hvor meget Serum der sælges. Der er ogsaa den Mulighed, at vi fra en saadan Statsanstalt kunne eksportere antidifterisk Serum til vore Nabolande, og der er ingen Grund til at give dem det til en moderat Pris. Det er af den Slags Ting, man har ment at kunne overlade til Justitsministeriet.

Af et Mindretal i Udvalget er det foreslaaet, at Instituttet skal oprettes i Aarhus. Det have vi ikke ment at kunne gaa